

Avskrifter

487.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Pysslingen på
Stenshuvud.

1

487

Morfar var vaktepojke vid Stenshuvud och en dag träffade han en liten pyssling som gav honom några kryllespån. När pojken hade gått kastade morfar bort dem, men när han kom tillbaka nästa dag så låg där pengar i ~~st.f.~~ st.f. spånen.

1.

487

Där var en bonde som hette Eilertsen och han hade det svårt med gården. Han trodde att han skulle behöva sälja. En kväll satt han och funderade på Appahöj och då kom där en pyssling ur högen. Eilertsen slog sig i samtal med honom och talade om hur svårt han hade det. Då gick pysslingen in och hämtade ännu en ur högen och den nykomne hette Appe. Av Appe fick Eilertsen låna pengar. Han räddade gården och så skulle han betala tillbaka pengarna, men när han kom till högen och ropade på Appe, så svarade ingen. Han gick dit en kväll till och ropade och då svarade det ur högen:

Appe, Appe, dö i fjöl,
pengarna är dina.

- 2. -

N. O. Olsson

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Varulven.

3

487

Mjölmarsonen i kvarnen vid Snugge hade bett mig passa kvarnen en kväll, när han skulle gå till sin fästmö. Han visade mig hur jag skulle göra. Sent på kvällen kom där ett underligt djur springande utanför möllan. Det sprang på tre ben, fast det hade ~~fyra~~. fyra. Kroppen var som en stor hund, men huvudet var som en apa, och ögonen var alldeles röda.

Det var vid jul och jag skulle gå till Tyngbyholm. Inne i skogen vid Gedaborg fick jag se skosnuan, hon var klädd i en vit särk med långa ärmar som släpade på marken, och gick och ropade på Måns. Måns är skomannen och vid Mosalycke har de också hört henne kalla på Måns.